

Sadržaj

Uvod	2
Pojam igre	3
Odnos između igre i rada	4
Radno-igrovna sredstva koja se koriste u govoru	7
Vizuelna sredstva	8
Auditivna sredstva	8
Audiovizuelna sredstva	9
Audiovizuelna i kinetičkomotorička sredstva	9
Korišćenje slika, dijapozitiva i aplikacija	9
Rad sa knjigom i slikovnicama	11
Korišćenje slikovnica	11
Lutke kao radno-igrovna sredstva	12
Zaključak	13
Literatura	14

Uvod

Igra je osnovna aktivnost detinjstva, naročito deteta pretškolskog uzrasta, i njegov nerazdvojni pojam i pratilac. Ona je osnovni oblik dečje stvaralačke delatnosti, pomoću koje se dete svestrano razvija i istovremeno ispoljava svoju ličnost, svoj karakter i svoje individualne sposobnosti i sklonosti. Po mišljenju mnogih savremenih pedagoga, igra je za dete ono što je rad za odraslog, ona je prvi stupanj dečje delatnosti koja prethodi radu i pretstavlja njegovu specifičnu zamenu. Tako pedagog Makarenko u jednom svom predavanju za roditelje kaže: „Igra ima važan značaj u životu deteta, takav isti značaj kakav kod odraslog ima rad, služba. Kakvo je dete u igri, takvo će umnogome biti kada odraste. Stoga se vaspitanje budućeg radnika vrši prvenstveno u igri“.

Međutim, mnogi roditelji ne shvataju izvanredni značaj igre kao sredstva za vaspitanje njihove dece, već je često smatraju običnom zabavom i dokolicom, na koju ne treba obraćati nikakvu naročitu pažnju, a još manje pomišljati na njeno korišćenje u vaspitine svrhe. Takvo shvatanje je posledica nepoznavanja prirode dečje igre i njenog pedagoskog delovanja na formiranje ličnosti deteta, naročito u pretškolskom periodu, koje je, po opštem mišljenju psihologa i pedagoga, odlučni period za formiranje dečjeg karaktera i navika, koje ostaju za ceo život i od kojih zavisi buduća struktura ličnosti.

Pod rukovođenjem dečjom igrom ne podrazumevamo ni u kom slučaju grubo mešanje starijih u igru, što bi sputavalo dečju samostalnost i njihovu stvaralačku fantaziju, koja specijalno u igri dolazi do izražaja, već stvaranje potrebnih uslova za igru, nenametljivi potsticaj u njenoj zamisli, organizaciji i slično.

Da bismo mogli pravilno upravljati vaspitanjem deteta, moramo dobro poznavati osobitosti njegovog psihofizičkog razvoja. Zato igri, tako karakterističnoj i značajnoj manifestaciji dečjeg života, ne smemo prići kao stihijnoj pojavi, već je moramo pažljivo proučiti, da bismo je pravilno iskoristili u našem vaspitnom radu sa decom.

Pri govornoj komunikaciji koristimo razna sredstva koja su za nas radna a za decu igrovna pa ih zovemo radno-igrovna. Tu spadaju: igračke, slike, zbirke slika- mape slika, zidne slike, slikovnice, aplikacije, flanelografi, lutke, pozorište senki, gramofonske ploče, dijapozitivi, dijafilm, film, televizija, radio, zbirke tekstova iz dečje književnosti i antologije itd.. kao što su razne vrste vrteški (stone, zidne, sat-vrteška i sl.), čarobna torba ili kutija čarobno drvo i sl. tome.

Pojam igre

Dugo je dečja igra tretirana kao zabava, razonoda i prostor u kome deca treba da „utroše svoje vreme dok ne dođu u vreme obaveza i dužnosti odraslih“. Zato su mnogi, period detinjstva, glorifikovali kao doba potpune slobode i doba „bez problema“, što je svojevrsna preteranost i zabluda. Svako doba života ima

svoje probleme i teškoće ,a igru uopšte ne treba identifikovati sa čistim zabavljanjem i nekorisnim „gubljenjem vremena“.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com